

Tres reflexions per a un debat obert

Xavier Castells

Aquesta comunicació pren com a "referent" -paraula ara en boga, multiús- l'escenari territorial emmarcat pels límits político-geogràfics del nostre Municipi, entès des de la perspectiva o enfocament "sistèmic", és a dir que cap part d'ell està amb desconnexió, a més d'estar totalment interrelacionat amb el seu entorn, en ambdues direccions -la parauleta tècnica se'n diu "homeostasi"-, el que vol dir, de manera general que hi ha un enriquiment mutu en totes les manifestacions de les activitats de tot ordre desenvolupades tant dins del Municipi, en el seu si, com en els seus "contactes" amb "l'exterior" d'ell.

Cap al futur, cal esbrinar quines són les possibilitats més adients per a **potenciar el nostre Municipi**, amb tot el seu entramat urbà i no urbà -per sort encara existeix- **tot obrint-lo amb planificació pactada amb altres indrets que puguin augmentar qualitativament les capacitats potencials que tenim**. Les interrelacions o homeostasis, han de ser naturals o buscades de forma conscient (per això menciono el terme "pactades", sense eufemismes, clar).

El món que es va perfilant, sense gaires fissures al respecte, té tendència quasi predeterminada per les necessitats socials que en forma exponencial (és un dir..) s'expliciten... i és cert, per la constatació empírica que se'n té, que les **dualitats**, en moltíssims àmbits de l'activitat humana, social, econòmica, cultural (en sentit ampli), política, institucional, associacional, amb ànim de lucre o sense, etc., **ha quedat consolidat** és a dir que "les dues cares d'una mateixa moneda" ja és un argument únic, i que per tant **cal un discurs** totalment nou, fonamentat, per tothom..., grans, joves, menuts, etc... amb una nova pedagogia de "nous valors" que hauran de ser suport ferm i justificatiu de les **activitats, actituds i responsabilitats adquirides**, sia "en política" (amb tot el seu metallenguatge, de vegades únicament entès pels iniciats, hem de saber que n'és part del "joc", no podem ser aliens ni falsos ignorants. Quan votem ho hem de fer conscients i amb consistència d'arguments, com a mínim per evitar al màxim el vot en blanc. Per cert, quin significat té..?).

Donada la pregunta anterior, vull concretar una mica més aquesta comunicació i centrar-la en tres idees que, per qui ho desitgi, lliurament i sense "precondicionaments", és a dir, assumint la seva pròpia responsabilitat de criteri i/o opinió, siguin embrió de debat:

1. Segurament sigui cert que "les ciutats siguin un escenari privilegiat de la pràctica democràtica" (títol de la conferència de J. M. Balcells).

Ara bé, crec, que per l'enfocament sistèmic que ja he al·ludit al principi, les ciutats no ho serien sinó hi hagués el que en podríem dir "no ciutat". No és *de pergrullo*, aquesta afirmació contundent, no és gratuïta de *per se*... Debatem, reflexionem, etc... com i per què sorgeixen les anomenades "ciutats" i els jocs d'interessos, de tota mena, però sobretot "relacions de poder" (i no podem caure amb aspectes de "bonhomia" en l'exercici d'aquest poder, sigui econòmic, militar, de govern polític, d'influència social, de status mercantil, industrial, professional, etc. Els aspectes estrictament *rousseauunians*... aquí, en la realitat de la praxi **política**, poc hi tenen a veure, excepte que els encabim en els corrents teòrics de pensament, siguin *volterians*, *maquevelians*, *saint-simonians*, *sartrians*, i tants d'altres). Tot a debat, però diguem clar que l'acció **política no té res de gratuïta** (convé que els més joves, els nostres relleus del segle XXI... ara mateix ho entenguin i assimilin quan abans, doncs, com sempre n'hi hauran, que actuaran amb la lliçó ben entesa..., tot i que certa dosi d'utopia, d'il·lusió amb un món millor, voluntarisme amb "capacitat" de fer, etc. ha d'existir, per naturalesa pròpia...). **A sant Cugat tot això... també**, és clar.

2. El segon pensament que "hauria" de ser objecte de debat és la importantíssima aportació feta **per a l'estabilitat democràtica nostre** per part del que en el punt anterior he anomenat "no ciutat", és a dir per part dels individus que viuen en zones de "no conglomeraçió urbana estandarditzada com a ciutat" (independentment del nombre d'habitants d'aquesta). Sant Cugat n'ha estat un cas prou significatiu com per fer-ne l'anàlisi pertinent (em consta que hi ha molt estudis fets, però d'escassa divulgació, no generalitzada..., és costosa, no impossible i segurament no convingui..). Els canvis en la composició del Consistori en els darrers trenta anys, amb correlació als moviments de població, canvis de *status*, absentisme de les últimes onades d'immigració al municipi, cara als aspectes culturals tradicionals, i el que també animaria el debat, i ho afirmo: quasi sense aportar-ne de nous, etc., és totalment coherent amb el títol de la conferència ressenyada en el sentit menys gratificant pels habitants del municipi de Sant Cugat, és a dir: La Ciutat-Poble l'han convertit en "**un escenari**", amb convivència democràtica, que és molt, més, donada la importància geo-estratègica que sempre ha tingut (té un valor afegit fortíssim en política, com tots en som conscients), però "els actors" surten d'un reduïtíssim nucli...

Tema de debat, sens dubte: què es fa per la mobilització i conscienciació del poder comptar amb un sistema democràtic per tothom? Què es fa per canalitzar als que realment hi tenen ganes de participar, joves, adults, grans, etc..?, i dic "canalitzar" no pas "adoctrinar", ni "apadrinar" (en el sentit tradicional), etc.

3. Per últim, la tercera proposta-qüestió pel debat, crec que hauria de centrar-se en estudiar fermament, seriosament, de forma general i sistemàtica, per donar més capacitat de discerniment "sobre els afers polítics" a la població del nostre Municipi (i en general, és clar), s'hauria d'estudiar, dic, la possibilitat de formació teòrico-pràctica, sense que calguessin "patents de cors" (com antuvi i/o actualment en determinats "Cursos d'Estiu"... cal seguir la premsa diària per adonar-se'n..?), que tinguessin com a finalitat un coneixement profund del sistema de valors personals i col·lectius que configuren l'aplicació de la democràcia (encara que molts encara facin servir amb un cert regust "cultoide", d'elit, referint-s'hi com "*el menys dolent dels sistemes polítics*") i implementar-la, en forma i disseny de futur, sense perdre de vista l'anàlisi del present i passat immediat (no cal anar-se'n massa lluny en qüestions tant vertiginosament canviants com els temes de política i societat, o de política-poder dels *mass media* i societat... o, si es vol, com tants opinen en l'actualitat, mirant el futur de les tecnologies aplicades a la informació i comunicació de masses...: "la *mass media*... i què més..?").

Que les conclusions del debat proposat, puguin servir, si es produeix, per la millora de la convivència, solidaritat, cooperació i tolerància de tothom.